

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

Quid sit miraculum, à quo vel à quibus fiat, seu in quibus, quae etiam sit causa miraculorum, cap. primum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

DE MIRACVLIS

LIBRI DECIMI

CAPUT PRIMVM.

CÆSARIVS.

ON fine ratione post sacramen- *De mira-*
tum corporis & sanguinis Christi *culis in*
tractandum suspicor de miracu- *genere.*

lis, quia qui dignè illud conficiunt,
vel eo participant, nonnunquam
gloria miraculorum illustrantur.
Licet enim omnia quæ in supe-
rioribus distinctionib^o dicta sunt,
satis sint miraculosa; attamen in præsenti distinc-
tione aliqua de rebus miraculosis dicere proposui. Et be-
ne hoc fieri arbitror in distinctione decima, eo quod

Egyptus decem plagis valde miraculosè percussa est.

APOLLONIVS: Quid est miraculum? CÆSARIVS:
Miraculum dicimus quicquid fit contra solitum cur-
sum naturæ, vnde miramur: secundum causas supe-
riores, miraculum nihil est. APOLLONIVS: A quo,
vel à quibus fiunt miracula? CÆSARIVS: Fiunt
Deo auctore, secundum quod in Psalmo dicitur: Tu
es Deus, qui facis mirabilia. Fiunt etiam miracula,
tam per bonos, quam per malos: de bonis quæstio
non est; de malis verò Saluator dicit in Euangelio:

Multi dicent mihi in illa die, Domine Domine, nón- *Matt. 7.*
ne in nomine tuo prophetavimus, & in nomine tuo
dæmonia ejecimus, & nomine tuo virtutes multas fe-
cimus? Et confitebor illis; Quia nunquam noui vos.

APOLLONIVS: Vellem mihi nunc expediri, ô Cæsari,
quæ sit causa miraculorum. CÆSARIVS: Causa multi-
plex est, mihique inexplicabilis: aliquando Deus mi-
racula operatur in elementis, vt mortaliibus suam o-
stendat potentiam: aliquando genera dat linguarum,
sive spiritum prophetiæ, vt manifestet suā sapiētiā:
aliquando gratiam dat sanitatum, vt suam magnam

Pp 4 nobis

Psal. 76.

nobis reuelet misericordiam. APOLLONIUS: Satis ex dictis tuis intelligo, Deum esse causam miraculorum principalem, licet finalis causa varietur. Superest ergo, ut quam breuiter expediās, in quibus siant miracula. CÆSARIUS: In hominibus, in elementis, igne scilicet & aere, aqua & terra, in animalibus, piscibus, animalibus, & reptilibus. Quæ ut magis tibi siant nota, aliqua de singulis tibi tradam exempla. De sanctis nostris fuerunt temporibus, miracula plurima non dicere possem, sed scripta aliorum, silentium imponeant mihi: aliqua tamen tibi referam unde satis narraberis. Nostris enim contigit temporibus quod sequitur exemplum.

CAP V T II.

*Miracula facta
in homi-
nibus.*

IN diœcesi Leodiensi, villa quæ Elselo dicitur, laicus quidam habitabat religiosus, nomine VVinandus, matris monachi nostri VVinandi, a quo nomen traxit, auunculus. Hic tempore quodam peregrinationis gratia, cum quibusdam prouinciae suis hominibus Ierosolymam profectus est. In die Pasche, cum post solemnia Missarum se ad redditum illi præpararent, eisque prædictus VVinandus, ut homo deoatus suaderet, dicens: Conueniens est fratres, ut in hac sacratissima die quiescentes, omnes eius horas peraudiamus: persuadere non potuit; festinantibus eis ad portum, ipse remansit, omniaque diei officia illius peraudiens, solus post eos die sequenti iter arripuit. Cui persona magnæ reverentia, illi in equo occurrerat, atque salutans, ait: Cur sic bone homo solus incendis? vel unde venis? respondente eo: Ab Ierosolymis venio, & sic atque sic mihi contigit. Ille protinus subiungit: Ascende, & sede post tergum meum, bene sequemur socios tuos: quod cum fecisset, eadem die iuxta predictam villam eum depositum, dices: Cognoscis vbi sis dicente illo: Prouinciam quidem cognosco, sed quid circa me agatur, ignoro. Eques adjecit: Quia Christum honorasti, idcirco missus sum ut te reducerem; ecce domus tua, vade, & enarra mirabilia eius, quæ circa te gesta sunt. Quem cum noti eius vidissent, dixisse et que:

Vbi